

Koti vailla juuria

Harri Kivellä ei ole yhtään perittyä esinettä tai huonekalua. Niitä ei ole, kun ei ole sukuakaan.

Jaana Laitinen

Isoäidin lipasto, vanha peili, ryijy seinällä. Ne ovat suvulta perittyjä, rakkaita tavaroita.

Mutta entä jos perhettä ei ole? Jokainen kippo ja kaappi on itse hankittu, eikä mikään sido kotia omiin juuriin.

"Minkä varaan rakentaa minuuttiaan ja kotiaan ihminen, joka ei ole perinyt langanpätkääkään", kysyy Harri Kivi, 50

KIVI on helsinkiläinen kuvataiteilija ja juureton mies. Hän asui lapsuutensa ensikodissa, sijaiskodissa ja lastenkodissa, kunnes 16-vuotiaana muutti omilleen.

Isänsä hän on hadin tuskin tavannut, ja siteet äidin puolen sukuun ovat nekin olemattomat.

Kivi havahtui pohtimaan suvutto- muuttaan ja sen vaikutusta kotiinsa, kun hän seurasi tv:n ja lehtien sisustusjuttuja. Niissä ihmiset esittelevät perintöopeleitaan kotinsa ainutkertaisuuksina.

"Saman huomion tein tuttujeni kodeissa. Sidokset sukuun ovat voimakkaasti läsnä ja esillä. Vanhat tavarat esitellään ensin. Niistä on pyyhitty pölyt."

"Teisessä seisoo vanha kirnu, johon pannaan sateenvarjat, vaikka se sopisikaan ihmisen persoonaan tai kodin muuhun tyyliin", Kivi sanoo.

HÄN sitoo vanhojen esineiden arvostuksen sukujen prinstalottumiseen. Ennen asuttiin maalla samoilla mailloilla sukupolvea toiseen. Nykyperheet ovat hajallaan maailmalla.

"Juuria edustavat nyt suvulta siirtyneet esineet." Perityissä esineissä ei ole mitään väärää, hän tähdentää. Mieluusti hän itsekin olisi ottanut jotakin.

"Olisi hauskaa, jos minulla olisi edes yksi lusikka, johon sukulaiset olisivat 1700-luvulta asti kolistelleet hampaitaan. Esineisiin saa kiintyä."

Kun Kivi lähti rakentamaan omaa kotiaan vielä alaikäisenä poikana, taustalla vaikuttivat kokemukset laitoksista.

Yksi oli kristitty lastenkoti, josta puuttivat ilo, värit, sivistys, kirjat ja

taide. Niitä hän kuitenkin janoi. Vaipauden koitettua hän syöksyi kirjastoihin ja alkoi opiskella taidetta.

"Olen esteetikko. Aloin sivistää itseäni."

Hän löysi sukunsa ja perheensä taiteesta ja designista. Kirjoja taiteesta ja taiteilijoista on hänen kotonaan lattioilla, pöydillä, hyllyissä, jopa keittiön kaappien ja katon välitilassa.

"**EN** ole roinan vaan laadun perään. Laatu ja design ovat Ikea'n täyttämän aikuisuuden vastakohta. Tuokin tuoli minulla on hautaan asti. Se on sarjatuotettu taideteos. Voisin melkein hakea sille sotun", hän osoittaa mustaa tuolia.

Tuoli on **Ludwig Mies van der Rohe**n suunnittelema Brno-tuoli. Niitä on useita hänen Merihaan-kodissaan, jota hän kutsuu perhosen muotoiseksi asumiskoneeksi.

Pienessä kaksiossa ovat eteinen, kylpyhuone ja keittiö keskellä peräkkäin. Sivulla ovat vinoseinäiset makuu- ja olohuone, kuin perhosen siivet.

Hän on asunut pesässään lähes 25 vuotta.

"Se alkaa jo tuntua kodilta."

KIVI on täyttänyt kodin kirkailla, rohkeilla väreillä, nimekkäiden tekijöiden maalauksilla ja funkishuonekaluilla. Suurin osa huonekaluista on suunniteltu vuosina 1930–32.

"Olen salakihloissa funkiksen kanssa. Se on vanhaa designia muttei krumeluuria. Funkiksen selkeään, pelkistettyyn muotoon ei koskaan kyllästy."

Nuorena hän hankki Artekista **Le Corbusierin** LC2-tuolin, jota maksoi yli vuoden. Nyt niitä on useita.

Sohvan ostamisen kanssa hän kipuili aikansa. Se kuuhru liikaa säädeittyyn pikkuporvarilliseen maailmankuvaan, hän ajatteli. Sitten kohdalle osui vaalea funkissohva, josta voi ihailla **Henry Wuorela-Sternbergin** isoa maalausta.

KAIKKI Kiven esineet ovat designia ja tarkasti harkittuja ostoksia vuodevaatteita ja kahvikuppeja myöten.

Koti on puttipuhdas. Siivous kuuluu jokaiseen patvaan.

Yksi asumiseen ja sukuun liittyvä toive Kivellä on. Hän haluaisi pienen karjalaisen korpidsan. Hänessä on nimittäin karjalaista verta, sen veran hän tietää suvustaan.

Datsa voi olla vaikka Kainuun korvessa tai Ahvenanmaan saaristossa, paikalle ei ole väliä.

"Voisin puhaltaa stinne hengen karjalaispojan bysanttilaisella feng shuilla, joka tulee suoraan sielusta."

"Vaikken aina ehtisi käydä siellä, voisin meditoida itseni sinne ajatuksissa. Jo se virkistäisi", Merihaan kiviärimaassa asuva Kivi sanoo.

Kiven tekisi mieli antaa hienolle tuolilleen sosiaaliturvatunnus. Funkiksen kanssa hän on salakihloissa.



Kuvataiteilija Harri Kiven koti pursuaa värejä, designea ja taidekirjoja. Hänet tunnetaan taiteilijana väreistä, ympyröistä ja avaruusaiheista.



Kodissa kaikki on laadukasta, myös keittiön kattilat ja kodinkoneet



Ranskalainen sairaalasänky on Aamu Aakkonen Anglia Akka Kivi -kissan lempipaikka.



Ludwig Mies van der Rohe'n Brno-tuoli on Kiven mielestä aivan erityinen.



Kivi kutsuu parvekettaan mummolaksi. Se on hänen ja kahden kissan paratiisi Merihaan kivi-talojen keskellä.